



Ayoub Kharkhach in de Heemtuin in Gouda. © Pim Mul

Ayoub (27) overkwam worsteling met geloof en maakte voorstelling: ‘Dacht dat muziek maken verboden was’

met video

Ayoub Kharkhach (27) groeide op als Marokkaanse jongen met ADHD in Gouda. Ondanks vele hindernissen won hij vorig jaar het Amsterdams Kleinkunst Festival. Nu heeft hij zijn eerste theatervoorstelling. En dat is best bijzonder. „Ik dacht dat muziek maken vanuit het geloof verboden was.”

Maarten Groeneweg

13 oktober 2025, 05:30Laatste update: 15:59

Al lopend door de Heemtuin geniet Ayoub van de rust om hem heen. Die heeft hij nodig. „Mijn hoofd gaat best wel snel”, vertelt hij. „Als ik geluiden hoor of dingen zie in mijn huis dan kan ik daar altijd een taak aan verbinden. Zie ik een piano, dan moet ik een liedje schrijven. En hier hoeft je niks te doen.”

De tuin kleurt steeds bruiner, doordat planten zich klaarmaken voor de winter. De heemtuin geeft een beeld van het oorspronkelijke Zuid-Hollandse veenweidegebied. Voor Ayoub is het een bekende plek, hij komt hier vaak: „Meestal wanneer ik bij mijn ouders thuiskom, dan strik ik mijn moeder om samen te wandelen. En als we wandelen dan gaan we meestal hierheen. En dan praten we veel.”

Een druk hoofd rustig maken

De drukte in zijn hoofd, het heeft veel invloed gehad op zijn leven. Muziek luisteren en maken is voor hem een manier om rustiger te worden. Op jonge leeftijd kwam hij daar al achter. Hij groeide op in een Marokkaans huishouden, in de wijk Achterwillens in Gouda.

Blijf op de hoogte

Krijg een melding bij belangrijk nieuws over Algemeen.

Met zijn twee broers en een zus, ouders, en altijd familie over de vloer, was het vaak gezellig druk in huis. „Vanwege de combinatie met de drukte in mijn hoofd ging ik mij daardoor ook heel snel afsluiten, door bijvoorbeeld een koptelefoon op te zetten en een liedje te luisteren.” Hij merkte dat muziek hem aantrok: „Ik kon mij er heel makkelijk in verliezen.”

Rond zijn elfde kwam Ayoub erachter dat het uitschrijven van zijn vele gedachten in muziek hem hielp: „Dan kon het eruit en zat het niet meer in mijn hoofd. En dan is je hoofd wat leger.”

ADHD diagnose

Pas op zijn 23ste krijgt hij de diagnose ADHD. „Dat heeft mijn leven echt veranderd”, vertelt hij nu. „Het heeft heel veel schaamte weggehaald en een last van mijn schouders.”

Tijdens zijn studie en middelbare schooltijd liep hij regelmatig vast, omdat hij snel afgeleid raakte. Hij zat op het Coornhert Gymnasium in Gouda. „Ik kon het wel, maar mensen dachten dat ik het gewoon niet wilde. Dat ik net niet hard genoeg mijn best deed. Daar kreeg ik veel schaamtegevoelens van.”

Voorstelling over zijn eigen leven

In zijn nieuwe voorstelling *En verbied de vogels om te fluiten* staat kleinkunstenaar Ayoub openhartig stil bij zijn eigen leven, zijn geloof en je weg daarin vinden. Hij zingt, speelt op de piano en gitaar en vertelt bovenal persoonlijke verhalen die mensen raken. „Het is mijn kracht, denk ik, om muziek te maken waar mensen ontroerd van worden.”

<https://www.youtube.com/watch?v=Y9pn21HdOvE>

Op 22 november is de première in de Schouwburg van Gouda. Er zijn nog een aantal plekken beschikbaar. Hij treedt ook met zijn voorstelling op in 84 andere theaters door heel het land. Mensen vonden het heel gevoelig. Mijn kwetsbaarheid raakte mensen

Ayoub Kharkhach (27)

Het is bijzonder dat Ayoub nu zo vaak op het podium staat, omdat hij op meerdere momenten in zijn leven bijna gestopt was met de kleinkunst. Ondanks dat hij zich al van jongs af aan voelde aangetrokken tot muzikale klanken en hij het tijdens zijn eerste solo-optreden in 2015 bij het Coornhert Gymnasium al duidelijk goed doet.

Hij krijgt na dat optreden meteen al veel positieve reacties. „Mensen vonden het heel gevoelig. Mijn kwetsbaarheid raakte mensen.”



Een optreden van Ayoub Kharkhach in 2015. © Ayoub Kharkhach

Bij het Coornhert werd hij aangemoedigd meer met muziek te gaan doen. Maar ondertussen speelde er in hem al lange tijd een tweestrijd. „Want ik groeide op met het idee dat muziek maken vanuit het geloof verboden was.”

Volgens Ayoub ligt dit gecompliceerd binnen de islam en wordt er verschillend naar gekeken. „Ik wist dat het ook ingewikkeld lag binnen de gemeenschap”, vertelt hij. „Maar ik voelde heel erg de aantrekkingskracht. En ik begreep het ook niet, omdat ik mij afvroeg hoe zoiets fundamenteels fout kan zijn.”

Stoppen met muziek

Vanwege deze tweestrijd besluit hij op zijn zeventiende te stoppen met muziek maken. „Als ik erover twijfelde, dan moest ik het eventjes niet doen”, vertelt hij. „Dat was mijn overweging.”

Wat volgde was een zware periode, waarin hij zich diep ongelukkig voelde. „Ik was geen leuk persoon voor de wereld, zo zonder muziek”, herinnert hij zich die tijd.

Ik ben het geloof en ook het hele leven niet meer zo zwart-wit gaan zien

Na ongeveer een jaar besluit hij muziek maken toch weer te proberen. Hij is tot de conclusie gekomen dat muziek samengaat met het geloof. „De alleroudste vorm van muziek is terug te leiden naar je hartslag of druppels water die ritmisch ergens vanaf druppelen”, vertelt hij. „Overall is altijd wel ergens

muziek in te zien. Dus om dat te verbieden, wat in mijn ogen eigenlijk een natuurverschijnsel is, kan eigenlijk niet.”

Hij heeft er nu rust en vrede mee: „Ik ben het geloof en ook het hele leven niet meer zo zwart-wit gaan zien.”

Amsterdams kleinkunstfestival

Vorig jaar heeft Ayoub de 37ste editie van het [prestigieuze Amsterdams Kleinkunst Festival gewonnen](#). Hij kreeg ook de publieksprijs en werd geroemd om zijn indrukwekkende manier van verhalen vertellen.

Hij was extatisch: „De halve finale en de finale de dag erna waren echt belachelijk. Op de beste manier. Het was zo overweldigend. De mede-finalisten en de crew voelden als familie. Het was een hele mooie reis.”



Ayoub Kharkhach (midden) met de AKF Sonneveldprijs en publieksprijs. © AKF/Jaap Reedijk
De winst en de daaruit vloeiende samenwerking met George Visser Productions voor zijn theatertour zijn vooralsnog het eindpunt van een lange zoektocht van Ayoub. Zelfs tijdens zijn succesvolle festival twijfelde hij nog of op het podium staan wel iets voor hem was. Ondanks dat hij steeds maar doorging naar de volgende ronde. „Ik dacht: moet ik niet gewoon enkel liedjes blijven maken in mijn slaapkamer, als uitlaatklep?”

„Ik zag het ook niet als optie”, vertelt hij. „In onze familie zijn geen muzikanten en er zijn al helemaal weinig mensen die muziek of kunst maken als beroep hebben. Maar het riep mij wel.”

Vanwege die roeping besloot hij om toch mee te doen aan het Amsterdams Kleinkunst Festival. Op dat moment stond hij al in de startblokken om consultant te worden in de agrarische sector. Zijn studie International Food and Agribusiness aan de Hogere Agrarische School (HAS) in Den Bosch rondde hij vlak voor de finale van het festival af. Door de studie was hij minder gaan optreden: „Maar toen knaagde het.”

Vader kende niet alle woorden

Hij noemt zichzelf nu de Marokkaanse nachtegaal, de benaming die hij kreeg na zijn eerste optreden bij het Coornhert Gymnasium. „Dat vond ik helemaal niet leuk”, vertelt hij nu. „Maar ik ben het gaan omarmen om er een positieve twist en kracht aan te geven.”

Dat hij zo goed met taal om kan gaan, komt mede voort uit het feit dat zijn vader de Nederlandse taal lastig vindt. Ayoub's vader was begin twintig toen hij naar Nederland kwam.

Als je niet alle woorden hebt, dan kun je ook niet alle emoties uitleggen

„Hij is een heel gevoelig man en wil zich graag uiten”, vertelt Ayoub. „Maar als je niet alle woorden hebt, dan kun je ook niet alle emoties uitleggen. Dat heeft mij geïnspireerd om juist heel erg talig te zijn. Ik wil open zijn in wat ik voel en alle woorden leren.”

Naast dat Ayoub er een groot voorstander van is dat mannen emotioneel open durven te zijn, volgt hij ook zijn moeders voorbeeld. Zo houdt hij net als zij van de natuur. „En mijn moeder is een hele grote

inspiratiebron, omdat ze heel erg bouwt aan de gemeenschap. Ze is een steunpilaar voor veel mensen. Daarin draagt ze ook haar geloof uit.”



Ayoub Kharkhach. © Pim Mul

Zijn beide ouders hebben een grote invloed gehad op de persoon die hij is geworden. Beiden komen daarom ook aan bod in zijn theatervoorstelling. „Ik vertel en zing over de herinneringen aan mijn ouders”, vertelt hij.

Maakproces het mooiste

Op dit moment is Ayoub aan het oefenen met zijn nieuwe voorstelling. Het zijn try-outs, waarna hij nog kan schaven aan de uitvoering. Hij geniet ervan, ondanks dat het spannend voelt om voor het eerst een avondvullend programma op te zetten.

Vooraf wanneer het emotioneel wordt, voelt hij zich in zijn element: „Dat is een fijne band om te hebben met het publiek. Je voelt je kwetsbaar en intiem. En veilig. Maar het allermooiste van het proces vind ik nog steeds het maakproces. Dat je dingen kunt maken die er daarvoor nog niet waren, dat is zo cool. Dat is echt intiem en echt honderd procent magisch.”

Lees meer